

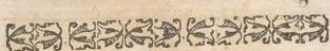
**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Triplex Statvs; Ecclesiasticvs, Religiosus, & Sæcularis

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

C. 14. Circa transitum Religiosi ex vno in alium Ordinem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80707](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80707)

CAPVT XIV.

Circa transitum Religiosi ex
vno in alium
Ordinem.

DVBIVM CXI.

Ex ipso, quo Religio sit perfectior,
esse strictiore se-
nerior?

421
Nonnulla
suppono ad
tunc capi-
tu materia.

ERTUM est, varias esse in Eccle-
sia Religiones, alias strictiores, alias
laxiores, perfectiores alias. Illam au-
tem dici perfectiorem, quæ finem perfectio-
nem spectat, & perfectioribus mediis, ma-
gisque proportionatis ad finem consequen-
dum vitur. D. Thom. 2. 2. *questiō. 188. a. 6.*
Transitus igitur esse potest ex vna ex his
Religionibus ad aliam, atque ad eam ex Reli-
gione stricta ad minus strictam, æqualem,
vel strictiorem. *Questiōnem* verò ad ho-
rum intelligentiam præmitto, num eo ipso
quo Religio perfectior sit, sit etiam stric-
tior.

422
Non est
strictior eo
ipso, quod
sit perfe-
ctior.

Non est strictior eo ipso, quod sit per-
fectior, quia strictio Religionis & eius per-
fectio diuerso oriuntur ex capite: perfectio
enim oritur ex perfectiōe ori fine, & mediis:
at si strictio ex eo quod illa media asperio-
ra sunt. Sed constat, Religiones Mendican-
tes perfectiorem finem habere, perfectio-
ribusque mediis uti, cum attendant non
solum salutem propriam, sed & proximorum
verbo, & exemplo saluationi incumbunt:
ergo Mendicantes perfectiores sunt non
mendicantibus: & tamen non habent eas
asperitates in vestitu, silentio, clausura,
abstinencia, chori diuturnitate, & simili-
bus, quibus non Mendicantes uti assolent:
Ergo non eo ipso, quo Religio est perfe-
ctior, est strictior. Sic Lessius *l. secund. cap. 41.*
dub. 13. numero 100. Sanchez *leg. sext. De-*
cal. caput. septimo questiōne tertia numero 19.
Layman *l. 4. tract. 4. cap. 6. numero 10.* & alij
plures ab his citati.

423
Strictior est
eo ipso, quo
perfectior
sit.

Strictior est eo ipso, quo perfectior sit,
quia eo ipso quo est perfectior, perfectiores
actus virtutis exerceat: at quo perfectior est
virtutis actus, eo est difficilior: virtus enim
circa difficile verlatur: ergo Religio perfe-
ctior, strictior est ita Palud. *in 4. dist. 39.*
questiōne secund. numero 17. Suar. *tomo quart.*
de Relig. tract. 8. lib. 1. tit. 10 caput. nono numero 11.
Palao *tomo 3. d. 4. de Statu Relig. punct. 26.*
§. 1. numero 2.

424
Probabili-
rem hanc

probabiliorem hanc partem esse reor.
Nam capit. licet, de Regular. ubi conceditur
ex laxiori ad strictiorem Religionem tran-

litus, indifferenter vitur nomine strictioris, partem esse
& sanctioris, aperte indicans Ordinem san-
ctiorem seu perfectiorem, strictiorem esse
& contra. Verum et hoc ita sit, Religio
minus perfecta strictior esse potest quoad
asperitates corporis, Religione perfe-
ctiori.

DVBIVM CXII.

Moniales possuntne ex laxiori Reli-
gione ad strictiorem
transire?

425
Certa re-

ERTUM est, ex Religione minus perfe-
cta licitum esse, ad perfectiorem tran-
sire, quia huiusmodi transitu spiritualis pro-
fectus, & maior Dei obsequium obtinetur.
Exclusa igitur speciali prohibitione, omnibus
est licitum ex ordine laxiore ad absolute stric-
torem transitum agere, quia transitus ex
Religione minus perfecta ad perfectiorem
est. Deciditur in capit. licet, de Regularib.
dixi, *Absolute strictiorem.* Nam potest esse
Religio aliqua strictior in ieiuniis, aliisque
corporis asperitatibus: quæ tamen absolute
strictior non sit, eo quod in obseruatione
castitatis, paupertatis, & obedientie non
ita strictè procedat. Religionis verò strictio,
sicuti & perfectio ex hoc capite potius,
quam ex aliis corporis asperitatibus est as-
sumenda. Vnde cenleo ex communi Docto-
rum sententia (exclusa speciali prohibitione,
licitum esse cuilibet Monacho, ad quamli-
bet ex Religionibus mendicantibus transire,
eo quod sine absolute strictiores & perfe-
ctiores: non tamen è contra D. Th. *secund.*
secund. questiōne, 189. a. 8. D. Antonin. *p. 3:*
tit. 16. cap. 4. §. 4. Nauar. *comment. 4. de Re-*
gular. num. 2. & 3. Suar. *tomo 4. de Relig. tr. 8.*
l. 3. cap. 9. numero 10. Querierim autem, an
etiam monialibus licitum sit ex laxiori Reli-
gione ad strictiorem transire.

426
Non est li-
citur.

Non est licitum, quia specialis clausura,
quam professæ sunt, eas impedit, hunc tran-
situm agere: non enim potest huiusmodi
transitus fieri sine egressu è Monasterio, qui
quidem egressus est Moniali omnino pro-
hibitus. Sic Azorinus *tomo primo l. 13. cap. 8.*
questi. 1.

427
Licitur.

Licitum est, quia olim permissus fuit hic
transitus in Concilio Triberiensi *2. questi. 4. c. 1.*
& refertur *cap. 120. questi. 4.* sed per Triden-
tinum, & vnum V. clausuram indicentes hæc
permissio renocata non est, neque hic tran-
situs interdictus: solum enim prohibetur
egressus è Monasterio vagationi periculosus,
& Regulari obseruantia, propriæque perfe-
ctioni contrarius: qualis non est egressus in
Religionem laxiorem, & sanctiorem. Ita
Mannet. *tomo tertio qq. Regul. questi. 52. a. 6.*
Sanchez *l. 6. c. 7. n. 6.* Suar. *tomo 4. de relig. tr. 7.*
l. 3. c. 10. n. 1.

428
Eo certan-

Hoc, Azorij mei venia certum esse non
dubito. Imò non credo ad huiusmodi egres-
sum requiri in Monialibus eam licentiam, hi.

de qua *Cap. vi. de statu Regular. in 6. & Trident. sess. 25. c. 5. & eius V. in proprio motu* incipiente *Decor.* Quia in his decretis sermo est de egressu v. g. noni obnoxio, & oblatione regulari contrario, non de egressu vagationem efficacius excludente & regularem perficiente oblationem. Mecum Sanchez numero 6.

DYBIVM CXIII.

Conuersis, & Oblatis licitumne est Religionem laxiorem ad strictiorem transire agere?

329 *Non est licitum.* Non est licitum, quia hinc, ac sua Religio- nis obsequio veluti seruari tradiderunt Sic Abbas ad *Cap. Non est, de Regular.* numero. 3.

430 *Licitum est.* Licitum est, quia in voluntaria traditione semper censetur exceptus transitus ad meliorem vitam frugem. Alias oblatio, quae in Dei obsequium, & animi salutem sit, irrationabilis esset: siquidem spirituales profectum & maius Dei obsequium impediret. Ita Gregor. Lopez leg. 9. articulo septimo. parte prim. v. Religiosus. Suarez tom. 4. de Relig. tract. 8. libro tertio capite 10. num. 1. Sanchez lib. 6. Decalogi capite septimo numero 9. alios citans.

431 *Hoc defendens alia aduocatio.* Non solam hoc verius esse puro, sed cum Suario existimo, si huiusmodi oblatis, & conuersis velint Religionem proficere: non solum ex illo modo viuendi, qui secularis est, posse transire ad Religionem strictiorem, sed etiam ad quamlibet quantumvis laxiorem. Quia professione Religionis assumunt perfectionis statum, quo antea carebant. Dixi autem Dubio 112. hunc ad Religionem strictiorem transitum licere, *exclusa speciali prohibitione.* Potest enim Pontifex laxiori Religioni privilegia concedere, ne liceat eius Religiosis strictiorem inire, tum ob illius ordinis conseruationem, tum ob vitandam Religiosorum illorum inquietudinem, quia interdictione perfectionis vitae ob bonum commune est tolerandum, maxime cum in quolibet Religione omnibus datum sit, si velint, perfectionem summo in gradu consequi. Iure quidem communi nullus est hic transitus interdictus, imò potius omnibus est concessus *Cap. statimur. Capite Mandamus 19. quast. tertio Capite Non est. Capite Licet, de Regular. & alibi.* Iure autem speciali pluribus Religiosis est hic transitus interdictus, talem abique licentia expressa, de quo inferius.

DYBIVM CXIV.

Sufficitne ut quis ad strictiorem Religionem transeat, licentiam per litteras postulare?

432 *De cond. rionibus m. cissis ad huiusmodi transi- tum a sup. pon.* **V**T transitus ad ordinem perfectiorem sit licitus, ac validus triplicem conditionem textus in *Cap. licet, de Regularibus* assignat. primam, ne leuitate, aut temeritate quis ducatur: sed animo vero, ac puro perfectioris vitae inchoandae. Secundam, ne hic transitus in grauem iacturam, vel iniuriam delectae Religionis cedat. Tertiam vt licentia a praetato expostuletur, licet non obtineatur. Porro quilibet harum conditionum defectus transitum reddit illicitum; quia haud charitatis zelo agit. Verum si te licentiam petente, praetatus tuo iudicio spectato, legitime contradicat, controuersia decidenda est iudicio illius, qui inter duas illas Religiones, seu Monasteria afolet indicare. Si vero licentiam suspendat, quouique examinet, an qualitates requisitae reuerentur: tenetur Religiosus a transitu abstinere toto tempore huic examini necessario. Si iudicior autem Religio recipere transeuntem non potest, nisi petita licentia litteras ferat, vel ei constet iniuste esse denegatam, quae licentia concedenda non est, quouique strictior Religio enim recipere sit parata. Porro hanc licentiam concedere potest non solum generalis, aut Provincialis: sed etiam immediatus Monasterij Praetatus. Quia textus in *Cap. Licet* solus Praetati mentionem facit, & Praetatus conuentualis verus Praetatus est. Suarez tom. 4. de Relig. tr. 8. l. 3. e. 10. n. 29. Sanchez lib. 6. Decalog. cap. 7. num. 59. sub hac vero regula non veniunt Monialium praefectae; haec enim sub nomine Praetati in iure non comprehenduntur, praecipue in ordine ad domesticam ac politicam gubernationem. Manu. tom. 3. qq. Regul. q. 52. articulo 6. At si in aliqua Religione causa haec Generali, vel Provinciali referretur non sufficit a Praetato conuentuali licentiam postulare, maxime si ex Pontificis facultate hac referatio facta fuerit. Si autem rogetes, quoniam modo licentia haec postulanda sit. Respondeo textum solummodo dicere, debere peti cum humilitate, ac puritate. Puritati scilicet si integre, & absque fictione vlla tuum animum superiori manifestes, humilitati vero, si cum reuerentia debita licentiam expostules. His premis, quaesierim, an necessum sit ad hanc reuerentiam, licentiam postulari in superioris praesentia: an sufficiat eam per litteras peti, si contingat Religiosum ex eius facultate a Monasterio abesse, aut superiorem absentem existere?

433 *Non sufficit per litteras licentiam postulari, si superior ea petitione contentus non sit, sed obligatus est Religiosum ille ad Monasterium regredi, & inibi negotium tractare, ab hoc namque debito modo egredi. Quia modus ille petendi licentiam est contra ius superioris, ad*

434
Sufficit qui-
dem.
ad cuius potestatem ille redire teneatur. Sic
Suarius tom. 4. de Relig. tr. 8. l. 3. c. 10. n. 51.
Sufficit quidem, quia textus in Capite li-
cet solum exprimit petitionem humilem esse
debere: At per litteras satis humilis, ac sub-
missa esse potest. Ergo Praeterea, consentien-
te superiore, nec Suarius negat illam petitione
sufficientem esse ad consentum, vel contradi-
ctio superioris petitionem non immutat. Ergo
si in vpo casu sufficiens est, etiam est in alio.
Ita Cast. palao 10. 3. d. 4. de statu Relig. pun.

435
Idē defēdo.
Sapientissimo adhaereo Doctori. Neque
enim verum est, ob solam petitionem in
absentia & per litteras te esse obligatum ad
superioris potestatem redi: quia sufficien-
ter debet humilitati, & reverentiae. Nihilomi-
nus tamen, si superior non sit satis certus de
Religiosi animo, & sincere procedens veller
in praesentia de illius resolutione speciale su-
mme documentum: debet (nisi aliud gra-
ue incommodum obstat) coram illo com-
parere. At huiusmodi comparandi obligatio
non est ex petitionis insufficiencia, sed ex di-
minuta informatione, quam superior habet,
ad licentiam concedendam, vel denegandam.

DVBIVM CXV.

Defectus trium conditionum, quas
Ius praescribit, ut Religiosus ad
strictiorem Ordinem transcat, red-
ditur invalidam in strictiori Ordi-
ne professionem?

436
Status que-
sionis.
Vltimus Dub. 114. triplicem conditio-
nem requirit ad transitum huiusmodi,
nempe fieri melioris vitae zelo, & abique Re-
ligionis desertae iactura, & licentia penita.
Quaestio igitur est, si quis aliquam ex his
conditionibus omittens, Ordinem strictio-
rem ineat, an sit valida in eo professio?

437
Non est
valida.
Non est valida, quia textus in Cap. Licet de
Regularibus solum permittit transitum ad
strictiorem Ordinem, si fiat corde puro, con-
scientia bona, & fide non ficta: sed deficiente
aliqua ex his conditionibus, dici nequit fieri
transitum corde puro, & fide non ficta. Ergo
illa professio permixta non est. Sic communior
sententia cum Sanch. l. 6. Decal. g. capite se-
ptim. num. 88.

438
Valida est.
Valida est, quia ille transitus ad Religio-
nem strictiorem iure naturae est validus: est
enim commutatio voti in rem meliorem, ta-
met sit prava circumstantia suis extrinseci,
vel iactura Ordinis deserti, vel debita sub-
missionis Praelato vitium. At iure positivo
non inveniuntur irritus, licet sit illicitus, aliqua
ex his conditionibus deficiente: Ergo. Mino-
rem probō. Non enim est irritus iure anti-
quo ante Innocentium III. nec per alium
Pontificem, vti disertè probat Ferdin. a Cas-
tro citandus Excipio tamen constitutionem
Martini IV. in Extravag. Viam, de Regulari-
bus specialiter loquentem de Mendicanti-
bus Ordinibus, de qua inferius sermo recur-

ret. Ita Glof. cap. sane, in fine, de Regular. &
cap. licet, v. licentiam, & ibi Innocent. sine
Palao 10. 3. d. 4. de statu Relig. pun. 26. §. 4. n.
2. Suar. 10. 4. de Relig. tr. 8. l. 3. c. 10. n. 12. Sy-
nell. v. Religio 4. g. 1. & alij plures relati à
Sanch. vbi sup. n. 94 quam sententiam ipse
prima adhaerens satis probabilem esse do-
cet.

Hanc eligo partem adiciens Religiosum
sic transcentem post professionem in strictio-
ri Ordine renocandum non esse, sed pro qua-
litate culpe ibidem puniendum. Quod (vt
annotat Suarius) intelligendum est, quando
constat, Religionem ad quam transit stri-
ctiorem esse; nam si dubium adsit, renocari
potest transitus enim est nullus, quoniam su-
perior licentiam concedat, vel, eo renuente,
per superiorem vtrique Religioni commu-
nem dubium decidatur.

DVBIVM CXVI.

Praelatus Monasterij potestne licentiam
impertire, ut quis ad Religionem
aque strictam, vel ad
laxiorem transitum
agat?

Non potest Praelatus immediatus, sed in
exemptis provincialis vel Generalis: in
non exemptis Episcopus hanc licentiam
impertit, quia Religiosus ille non est traditus
per professionem illi speciali conventui, sed
conventibus totius provinciae: Ergo qui prae-
est toti provinciae, & non alius poterit hanc
licentiam concedere. Sic Anton. Cucus l. 3.
insinuat. Moral. tit. 1. n. 37. Sanch. l. 6. Decal.
c. 7. numer. 70.

Potest quidem Spectator iure communi, quia
Praelatus immediatus conventus per se habet
potestatem bona conventus, & illius personas dem.
administrandi; Ergo si à superiori Praelato
illi restricta non sit potestas, poterit Religio-
so sibi subdito hunc transitum concedere; per-
tinet enim huiusmodi concessio ad rectam
subditi sui gubernationem. Favet textus in
cap. Non est, de Regularib. vbi est Ordine Ci-
sterciensi, qui strictissimus reputatur prohibe-
tur transitus ad aliam quamcumque Religio-
nem sine licentia Abbatum. Ergo supponit
textus ex Abbatum licentia permitti posse,
ita Suar. tom. 4. de Relig. tr. 8. l. 3. c. 11. n. 5. Pa-
lao 10. 3. d. 4. de statu Relig. pun. 26. para-
grapho 5. num. 7.

Hoc verius esse credo. Nam contrarie sen-
tentiae fundamentum manifestè probat solū
totius Ordinis Generalem potestatem habere
re ad eum transitum concedendum, siquidem
Religiosus per professionem non singulari
conventui, vel provinciae traditur, sed toti
Religioni; vnde solus Praelatus totius Ordinis
posset illum à Religione alienare. Cum
autem ea sententia censetur provinciali pos-
se, conuincitur manifestè ex potestate à tota
Religione accepta, id praestare: id ipsum ego
de conventuali Praelato dixerim.

DVBIVM

DV B I V M C X V I I.

Ad transitum ex vno Ordine ad alium in eque, vel minus strictum, estne necessarius consensus Religiosorum Monasterij?

443
Necessarius
non est.

Necessarius non est, quia nullibi habetur necessarium esse. Nam textus in *Cap. statimur*, qui ad id probandum inducitur, non de transitu ad laxiorem Religionem, sed ad strictiorem loquitur: in quo casu necessarius non est conventus consensus; nam praefatus textus dispositio restricta est per textum in *Cap. licet de regul. vbi* sola petitio licentiae, non illius concessio requiritur *Cap. autem statimur* Et petitio, & concessio requisita erat, ut constet ex illis verbis: *sine Patris*, (id est Praelati Monasterij) & totius Congregationis permissione. Quare subblata necessitate consensus Praelati, tollitur necessitas habendi consensum conventus. Adde, in aliquibus codicibus expunctam esse illam dictionem *Et legique, sine Patris totius Congregationis permissione*. Sic Innocent. *Cap. fin. n. 1. de renunciat. & ibi Ioan. And. n. 7. Hostiens. n. 3. Anton. n. 3. Additionator. ad Abbatem Cap. Non est, de Regul. ad finem lit. C.*

444
Necessarius
est.

Est necessarius, quia in his, quae pertinent ad commune Religionis bonum, & illius conservationem, nequit Praelatus absque suae Congregationis consensu dispendere. At Religio dimittere, & illius debita obedientiae cedere, ad commune Religionis bonum pertinet: Ergo nequit fieri absque Religionis consensu. Ita Sanchez l. 6. *Decal. 6. 7. n. 66. Lef. l. 2. c. 41. dub. 13. n. 103. Glof. Cap. cum singula, v. Canonice de prebend. in 6. Cardinal. ad cap. fin. de renunciat. n. 2. 9. 3. & alij.*

445
Hanc eligo
sententiam.

Hanc eligo sententiam. Nam si absque conventus consensu nullus ad professionem potest admitti, fortiori admissus dimittere non poterit. Abneget autem, textum in *Cap. statimur* loqui precise de transitu ad Religionem strictiorem, cum nullum sit verbum hanc indicans limitationem. E. quamvis eius dispositio restricta sit per *Cap. l. ceterum*, id intelligo non absolute, sed quoad transitum ad strictiorem Religionem, quare integra manet dispositio *cap. statimur* quoad transitum ad laxiorem, vel equelem.

DV B I V M C X V I I I.

Transitus ex vno gradu ad alium in eadem Religione, potestne fieri ex Praelati immediati Monasterij consensu?

446
Statu

Potest in quacumque Religione transitus fieri ex vno gradu in alium, ex. gr. ex

gradu illorum, qui choro assistent ad gradum laicorum, ex gradu Scholasticorum in societate nostra ad gradum coadiutorum temporalium, vel e contra. Quae fieri itaque à quoniam Praelato huiusmodi translatio facienda sit, num possit fieri ex Praelati immediati consensu?

Fieri non potest, sed à solo Provinciali, vel Generali, quia est res gravis. Sic Sanchez l. 6. *Decalog. c. 7. n. 8. 1. imo cum consensu (addit) fieri.*

Potest per se fieri ab immediato conventus Praelato, quia integrè, ac plenè bonorum, ac personarum conventus ei commissa est administratio. Neque apparet causa, ob quam ad provincialem debeat esse recursus, praecipue cum Provinciali, vel Generali relinquatur potestas hanc translationem retinendi, si expedire iudicaverint, ita Palao 10. 3. d. 4. de *statu Relig. pun. 26. 5. n. 12.*

Placet hæc opinio, in cuius fundamento non tantum appositum est illud, *Per se* Nā ex vlu. *Hæc placet* & consuetudine Religionis, vel specialiter ordinatione poterit esse hæc translatio Provinciali, vel Generali reiecta. Quomodo in societate seu est reiecta Generali, unde nec Collegij, Rector, nec Provincialis Generali inconstituto, translationem ex vno in aliū gradum facere possunt. Scio tamen Reg. 67. Provincialis ei permitti intra biennium applicare gradum Scholasticorum, vel coadiutorum temporalium, quos indifferentes receperit. At hæc non est translatio ex vno in alium gradum, sed vnius determinatio.

DV B I V M C X I X.

Assumptus ex Ordine Mendicantium ad Episcopatum, Episcopatu depositus in Ordinem non Mendicantium transfertur: comprehenditurne in Gregorij XIII. constitutione?

Cio, translatus in aliam religionem etiā strictiorem (esto Canonicus Regularis Multa res) reddi incapacem cuiuscumque beneficii curati. Trident. sess. 14. c. 1. Et quid transfertur quid in contrarium tentatum fuerit, irritum ex Ordine & inane decerni in clement. 1. *Vi professores, Mendicantes de Regular. finis* autem seu causa huius prohibitionis fuit, ut professores Ordinum Mendicantium abentias, in qua vocati sunt Religionem persisterent, traherentque ad non mendicantium Ordinem in eodē conseruari quietius studeat, quo in his discordiarum, & Schismatum productiva ambitio reprimereetur. Porro personae adversus quas lata est constitutio sunt mendicantes, qui verè mendicantes sunt ex instituto à pontifice approbato, nempe Dominicani, Franciscani, Augustiniani, Carmelites, Minimi, Trinitarii, Mercenarii, & similes non solum professi, sed etiam Scholares dominium bonorum habentes, ut expresse declaravit Pius V. in Bulla edita anno 1571. quae incipit, *Dimindefusa*. Adversus, inquam, hos mendicantes, in Ordine non Mendicantium translatis hæc constitutio

Secl. II de Stat. Relig. Nat. & c. Dub. 179

tio fertur. Quare si Mendicans in Ordinem alium Mendicantem transferatur, vel ex non Mendicanti ad Mendicantem regredatur nulla poena afficitur. Sanchez. l. 6. Decal. c. 7. n. 118. solum est dubium, an assumptus ex ordine Mendicantium ad Episcopatum, si Episcopatu deposito ad ordinem non Mendicantem ex pontificis facultate transferatur comprehendatur in hac constitutione?

451 Non comprehenditur. Quia hæc constitutio fertur, ne Mendicantes paupertatis Ordinem deserant, sed libentius in eo persistant. At Mendicans constitutus Episcopus mendicitatem excludit. Ergo illum constitutio non comprehendit. Sic Bonifac. Clement. 1. *Vt professores n. 83. & 84.*

452 Comprehenditur quidem, quia ob Episcopatum Regularis Mendicans non amittit mendicantis statum etiam eius exercitium suspensum sit, atque ideo verum est, in vocatione mendicanti non persistere sed ex illa in non Mendicantem transire. Ergo comprehenditur sub constitutione lata adversus quolibet Mendicantes, qui ad non Mendicantium Ordinem transferunt. Ita Sanchez l. 6. Decal. c. 7. n. 119. Cui ego omnino assentio.

DUBIUM CXX.

Qui ex Ordine Mendicanti in non Mendicantem transferatur, si in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia obtineat administrationem, Prioratum, aut regimen quodcumque: priuaturne voce ac loco in Capitulo?

453 *Pœnas latas contra Mendicantes ad non Mendicantem Ordinem recolo.* Sponno, primam poenam latam adversus Mendicantes, in non Mendicantem Ordinem translatam esse priuationem vocis, hoc est, tam actus, quam passivæ, textus enim generaliter loquitur. Secundam priuationem loci in Capitulo honorifico, quale habetur pro electionibus, & tractatibus, secus in Capitulo ad correctionem, & disciplinam Religiosorum congregato, quia æquum non erat, ab hoc Capitulo quod in bonum Religionis, & Religiosorum ordinatur, Religionem excludere, loco autem in choro, aut aliis in locis minime priuatur; quia textus solum locum in Capitulo expressit, & poenæ non sunt extendendæ. Certum præterea est has

pœnas afficere non solum eos, qui tempore illius constitutionis ex Mendicantibus ad non Mendicantes translati erant, sed eos qui successu temporis transierunt, uti ex verbis illis constat. Transibunt in posterum, quive hactenus transierunt. Tertiam denique poenam esse, inhabiles fieri ad prioratus, administrationes, officia quæcumque, etiam tanquam Vicarios, & locum aliorum tenentes. Nomine prioratus, administrationum officiorum, intelligitur illi prioratus, administrationes, & officia, quæ frequenter a Religiosis non Mendicantibus exercentur. Navar. comment. 4. de Regular. n. 14. Unde nequeunt fieri Prædicatores, Lectores, ex officio, neque Oeconomi, neque Ollarii, neque Sacristæ, neque Syndici, licet enim aliqua ex his officis onerosa sint, honorem tamen secum afferunt & a multis Religiosis appetuntur, & a nemine libenter admittitur esse illis priuatum. His præmissis requisierim, an qui ex Ordine Mendicanti in non Mendicantem transferatur, si in Cathedrali, vel collegiata Ecclesia obtineat administrationem, prioratum, vel regimen, voce, ac loco in Capitulo priuatur?

Non priuatur, quia post adverbium illud *Inibi* in constitutione appositum punctuatio *Non priuatur voce, & loco* adhibetur, ea autem punctuatione facta non comprehenduntur, qui eo tempore prioratus, administrationes, aut regimen aliquod habent extra non Mendicantium Ordinem, sed solum illi, qui *inibi*, scilicet, in non Mendicantibus Ordinibus prioratus, officia, & administrationes obtinerent. Sic Glossa ad Clement. 1. *Vt professores de Regularib. Bonifac. ibi, n. 60. Imola num. 12. & alij, quos refert, ac sequitur Santh. l. 6. Decal. c. 7. n. 121.*

Priuatur equidem, quia punctuatio ante adverbium *Inibi* apponenda est. Unde manifestè inferitur voce & loco in Capitulo priuari eos non Mendicantes, qui in Ecclesia seculari officia, regimen, vel administrationem habent. Reddit enim hunc sensum constitutio: Translati ex mendicantibus ad non Mendicantes, quamvis eo tempore, quo constitutio expeditur habeant prioratus, administrationes, & officia *inibi*, id est, ibi tales prioratus, &c. obtinent, vocem & locum in Capitulo non habeant. Ita Cardinal. ibi, n. 5. apposit. 3. & probabile esse affirmat Palao 10. 3. d. 4. de Statu Relig. pun. 27. n. 6.

Quemlibet ex his sensibus probabilem esse non dubito, sed priorem, probabiliorem quia correctiores codices punctuationem post adverbium *Inibi* apponunt.